

12
K 09.14
ⓧ

KANCELARIA SEJMIKU
WOJEWÓDZTWA PODKARPACKIEGO
WPEŁNIŁO 2088
29. 09. 2014 *
Podpis: Ekocay

Rzeszów 29.09
....., dn.
(miejscowość, data) 2014

**Przewodniczący Sejmiku
Województwa Podkarpackiego**

Interpelacja

do: Marszałka Województwa Podkarpackiego
(adresat do którego kierowana jest interpelacja)

dotyczy: Sztokół (temat, którego dotyczy interpelacja)

1. Sztokół jako wyprzedzająca walka w gospodarstwach rolnych w powiecie przysiężnym szczególnie w gminie Lubomiska ma miejsce mieszkaniec Gminy Lubomiska prosi o podjęcie działań zmierzających do oświetlenia populacji walka ze szkodliwymi i niebezpiecznymi metodami gospodarstwa rolnych,

zgodnie z Ustawą z dn. 21.08.1997 r. walka z szkodliwymi metodami gospodarstwa rolnego, które powodują szkodliwy wpływ na środowisko i zdrowie ludzi. Zgodnie z Art 339

Pytania związane z przedstawianym tematem interpelacji
3. Sejmik w drodze uchwały może określić czas, warunki i sposoby oświetlenia populacji. Prosimy o podjęcie stosownych działań

Z poważaniem
Bartosz St...
Dariusz Solny

- Statut Województwa Podkarpackiego § 23. 1. Interpelacje (...) radnych kieruje się do Zarządu za pośrednictwem Przewodniczącego.
- 2. Interpelację składa się na piśmie w sprawach zasadniczych dla województwa.
- 3. Radni mogą składać interpelacje na sesji lub w okresie między sesjami.
- 4. Odpowiedź na interpelację jest udzielana ustnie na sesji lub pisemnie w ciągu 30 dni od daty jej złożenia.

Renata Kozdęba
38-713 Lutowiska 64

Lutowiska, 26.09.2014 r.

Sz. Pan.
Wiceprzewodniczący Sejmiku
Województwa Podkarpackiego
Dariusz Sobieraj

Jako mieszkanka województwa podkarpackiego, bieszczadzki hodowca owiec i delegat Podkarpackiej Izby Rolniczej zwracam się prośbą do Sejmiku Województwa Podkarpackiego na podstawie art. 33a ust. 2 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt (Dz. U. nr 111, poz. 724 z późn. zm.) o podjęcie niezwłocznie działań zmierzających do ograniczenia populacji wilka w gm. Lutowiska. Populacja wilka w gm. Lutowiska stanowi nadzwyczajne zagrożenie dla życia, zdrowia i gospodarki człowieka.

Wilki w gm. Lutowiska powodują ogromne straty. Tylko w 2014 r. zagryzionych zostało w moim gospodarstwie 47 sztuk owiec, z czego ostatnie zagryzienia miały miejsce 24 września. Wilki nie tylko powodują straty w zwierzynie, ale także są widywane przez turystów na szlakach, zaś przez mieszkańców pomiędzy domami oraz gospodarstwami domowymi i rolnymi.

Niejednokrotnie do różnych organów administracji państwowej i innych instytucji zwracałam się z prośbą o pomoc w wyżej wymienionym zakresie. Otrzymałam nawet zgodę Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w dn. 31 lipca 2014 r. (znak sprawy: DZP-WG.6401.08.6.2014.JRO,KM.2) na odstrzał dwóch wilków w obrębie mojego gospodarstwa. Myśliwi, którzy oczekują w gospodarstwie na możliwość odstrzału nie mogą tego uczynić, ponieważ wilki wówczas nie zbliżają się. W dniu 24 września o godz. 7.40 myśliwi pilnowali jednego z moich pastwisk, a wilki dokonały zagryzienia w innej części gospodarstwa na innym pastwisku.

W związku z powyższym proszę o pilne zajęcie się sprawą.

(-)
Renata Kozdęba

Do wiadomości:

- 1) Stanisław Bartman, Prezes Podkarpackiej Izby Rolniczej

Dz.U. 1997 Nr 111 poz. 724**USTAWA
z dnia 21 sierpnia 1997 r.****o ochronie zwierząt¹⁾**

Opracowano na
podstawie t.j. Dz. U.
z 2014 r. poz. 856.

**Rozdział I
Przepisy ogólne****Art. 1.**

1. Zwierzę, jako istota żyjąca, zdolna do odczuwania cierpienia, nie jest rzeczą. Człowiek jest mu winien poszanowanie, ochronę i opiekę.
2. W sprawach nieuregulowanych w ustawie do zwierząt stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące rzeczy.
3. Organy administracji publicznej podejmują działania na rzecz ochrony zwierząt, współdziałając w tym zakresie z odpowiednimi instytucjami i organizacjami krajowymi i międzynarodowymi.

Art. 2.

1. Ustawa reguluje postępowanie ze zwierzętami kręgowymi.

¹⁾ Przepisy niniejszej ustawy:

1) wdrażają postanowienia:

- a) dyrektywy Rady 93/119/WE z dnia 22 grudnia 1993 r. w sprawie ochrony zwierząt podczas uboju lub zabijania (Dz. Urz. WE L 340 z 31.12.1993, str. 21, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 15, str. 421, z późn. zm.),
 - b) dyrektywy Rady 98/58/WE z dnia 20 lipca 1998 r. dotyczącej ochrony zwierząt gospodarskich (Dz. Urz. WE L 221 z 08.08.1998, str. 23, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 23, str. 316, z późn. zm.),
 - c) dyrektywy Rady 99/74/WE z dnia 19 lipca 1999 r. ustanawiającej minimalne normy ochrony kur niosek (Dz. Urz. WE L 203 z 03.08.1999, str. 53, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 26, str. 225, z późn. zm.),
 - d) dyrektywy Rady 2007/43/WE z dnia 28 czerwca 2007 r. w sprawie ustanowienia minimalnych zasad dotyczących ochrony kurecząt utrzymywanych z przeznaczeniem na produkcję mięsa (Dz. Urz. UE L 182 z 12.07.2007, str. 19),
 - e) dyrektywy Rady 2008/119/WE z dnia 18 grudnia 2008 r. ustanawiającej minimalne normy ochrony cieląt (Dz. Urz. UE L 10 z 15.01.2009, str. 7),
 - f) dyrektywy Rady 2008/120/WE z dnia 18 grudnia 2008 r. ustanawiającej minimalne normy ochrony świń (Dz. Urz. UE L 47 z 18.02.2009, str. 5);
- 2) wykonują postanowienia rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005 z dnia 22 grudnia 2004 r. w sprawie ochrony zwierząt podczas transportu i związanych z tym działań oraz zmieniającego dyrektywy 64/432/EWG i 93/119/WE oraz rozporządzenie (WE) nr 1255/97 (Dz. Urz. UE L 3 z 05.01.2005, str. 1).

3. W przypadku konieczności bezzwłocznego uśmiercenia, w celu zakończenia cierpień zwierzęcia, potrzebę jego uśmiercenia stwierdza lekarz weterynarii, członek Polskiego Związku Łowieckiego, inspektor organizacji społecznej, której statutowym celem działania jest ochrona zwierząt, funkcjonariusz Policji, straży ochrony kolei, straży gminnej, Straży Granicznej, pracownik Służby Leśnej lub Służby Parków Narodowych, strażnik Państwowej Straży Łowieckiej, strażnik łowiecki lub strażnik Państwowej Straży Rybackiej.
- 3a. Gdy bezzwłoczne uśmiercenie zwierzęcia jest niezbędne do realizacji zadań związanych z ochroną przyrody na obszarze parku narodowego, potrzebę uśmiercenia zwierzęcia stanowiącego zagrożenie stwierdza w decyzji administracyjnej dyrektor parku narodowego, na którego obszarze znajduje się to zwierzę. Uprawnionymi do wykonania decyzji są upoważnieni przez dyrektora parku narodowego pracownicy wchodzący w skład Służby Parków Narodowych.
4. W razie konieczności bezzwłocznego uśmiercenia, czynność tę dokonuje się przez:
 - 1) podanie środka usypiającego – przez lekarza weterynarii;
 - 2) zastrzelenie zwierzęcia wolno żyjącego (dzikiego) – przez osobę uprawnioną do użycia broni palnej.

Art. 33a.

1. W przypadku gdy zwierzęta stanowią nadzwyczajne zagrożenie dla życia, zdrowia lub gospodarki człowieka, w tym gospodarki łowieckiej, dopuszcza się podjęcie działań mających na celu ograniczenie populacji tych zwierząt.
2. Sejmik województwa, po zasięgnięciu opinii regionalnej rady ochrony przyrody, organizacji społecznej, której statutowym celem działania jest ochrona zwierząt, oraz Polskiego Związku Łowieckiego, określi, w drodze uchwały, miejsce, warunki, czas i sposoby ograniczenia populacji zwierząt, o których mowa w ust. 1.
3. Dzierżawca lub zarządca obwodu łowieckiego może podjąć działania zapobiegające wałęsaniu się psów na terenie obwodu poprzez:
 - 1) pouczenie właściciela psa o obowiązku sprawowania kontroli nad zwierzęciem;
 - 2) odłowienie psa i dostarczenie go właścicielowi, a jeżeli ustalenie tej osoby nie jest możliwe dostarczenie do schroniska dla zwierząt; odłowienie i dostarczenie psa odbywa się na koszt właściciela.

Art. 34.

1. Zwierzę kręgowie w ubojni może zostać uśmiercone tylko po uprzednim pozbawieniu świadomości przez osoby posiadające odpowiednie kwalifikacje.
2. W ubojni wyodrębnia się pomieszczenie do przetrzymywania zwierząt oraz pomieszczenie do ogluszania i wykrwawiania zwierząt.
3. W uboju domowym zwierzęta kopytne mogą być uśmiercane tylko po uprzednim ich pozbawieniu świadomości przez przyuczonego ubojowca.
4. Zabrania się: